

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Філологічний факультет
Кафедра міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури
Департамент освіти і науки
Рівненської обласної державної адміністрації
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Кафедра англійської мови та методики її навчання
Головинський ліцей Рівненського району Рівненської області
Рівненський ліцей №15 Рівненської міської ради
Навчально-наукова лабораторія
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці майбутнього вчителя
іноземної мови та зарубіжної літератури»

МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога XXI століття»
12 травня 2023 р.

УДК 81'27: [378.016:37.011.3-051]

М 58

Рекомендовано до друку Вченою радою
Рівненського державного гуманітарного університету
ПРОТОКОЛ № 6 ВІД 25 ТРАВНЯ 2023 РОКУ

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції
**«МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ
МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ХХІ СТОЛІТТЯ»**

М 58 МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ХХІ СТОЛІТТЯ: матеріали першої І Всеукраїнської науково-практичної конференції (12 травня 2023 року): збірник тез. – Рівне : РДГУ, 2023. – 99 с.

Матеріали збірника присвячено висвітленню кола актуальних проблем, які обговорювалися на Всеукраїнській науково-практичній конференції «Міжкультурна комунікація у професійній підготовці майбутнього педагога ХХІ століття», зокрема інноваційні технології викладання іноземної мови та зарубіжної літератури, соціокультурна та психолого-педагогічна парадигми міжкультурного спілкування, полікультурне бачення світу в умовах міжкультурної комунікації: перспективи та проблеми, генерика та генологія художньої літератури, зарубіжна література в контексті міжкультурної комунікації: історичний та методичні аспекти.

Видання призначене для науково-педагогічних, наукових працівників у галузі освіти, аспірантів, викладачів, здобувачів вищої освіти та всіх, хто цікавиться здобутками у галузі ініомовної освіти.

За зміст поданих матеріалів несуть відповідальність їх автори

Рівненський державний гуманітарний університет, 2023

СКЛАД ОРГКОМІТЕТУ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога XXI століття»

Безкоровайна Ольга Володимирівна, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Павелків Роман Володимирович, доктор психологічних наук, професор, академік Академії наук Вищої школи України, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології, перший проректор Рівненського державного гуманітарного університету

Дейнега Олександр Вікторович, доктор економічних наук, професор, проректор з наукової роботи Рівненського державного гуманітарного університету

Петрівський Ярослав Борисович, доктор технічних наук, професор, з навчально-виховної роботи Рівненського державного гуманітарного університету

Ніколайчук Галина Іванівна, кандидат педагогічних наук, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан філологічного факультету Рівненського державного гуманітарного університету

Яловенко Ольга Вікторівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської мови та методики її навчання Уманського державного педагогічного університету ім. П. Тичини

Андрєєва Майя Миколаївна, головний спеціаліст відділу професійно-технічної та вищої освіти Департаменту освіти і науки Рівненської обласної державної адміністрації

Істоміна Світлана Ярославівна, директор Рівненського міського ліцею № 15 Рівненської міської ради

Буржинська Тетяна Василівна, директор Головинського ліцею Головинської сільської ради Рівненського району Рівненської області

Нестерук Сніжана Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Самборська Ірина Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Вовчук Наталія Іванівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Оздемір Оксана Василівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Шульжук Наталія Василівна, кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри стилістики та культури української мови Рівненського державного гуманітарного університету

Синевич Братислава Миколаївна, старший викладач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Залевська Оксана Анатоліївна, старший викладач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

ЗМІСТ

<i>Безкоровайна О. В.</i> Концептуальні засади до формування полікультурної освіти майбутніх педагогів: теорія і практика	6
<i>Бокшан В. Р., Безкоровайна О. В.</i> Різноманітність вправ для заохочення навчання іноземної мови учнів початкової школи	9
<i>Братко Б. І., Процько Є. С.</i> Особливості розвитку навичок слухання для вдосконалення мовлення та розуміння англійської мови у закладах базової середньої освіти	10
<i>Вовчук Н. І.</i> Звертання як вербальне вираження національних особливостей. Мовленнєвий етикет	12
<i>Ганжа Г. Г., Левчук О. А.</i> Особливості методики використання інтерактивних технологій на уроках англійської мови	14
<i>Глуценко О. Ю.</i> Комбінований курс викладання іноземної мови курсантам в умовах воєнного стану для оптимізації навчального процесу	15
<i>Гудкова М. М., Безкоровайна О. В.</i> Мовна особистість в умовах сучасної української школи	17
<i>Гурінчук С. С., Вовчук Н. І.</i> Національні стереотипи та основні цінності національного німецького характеру	20
<i>Джулай А. О., Капелюшина Т. В.</i> Скрайбінг як сучасний прийом візуалізації навчального матеріалу з англійської мови	22
<i>Закабула А. В., Процько Є. С.</i> Роль міжкультурної комунікації в процесі вивчення англійської мови школярами	23
<i>Златів Л. М.</i> Оптимізація самостійної роботи студентів-філологів із дисциплін лінгвометодичного спрямування в умовах дистанційного навчання	25
<i>Калініченко М. М.</i> Роль філології та експертизи авторського права у захисті об'єктів інтелектуальної власності	27
<i>Кирильчук Н. М., Петько Л. В.</i> Дослідження біорізноманіття садів замку Хівер (Англія)	28
<i>Кичій Г. М., Гембарук А. С.</i> Психологічні проблеми в умовах дистанційного навчання	32
<i>Коновець С. В.</i> Системність професійно-педагогічної діяльності вчителя як творчого процесу	34
<i>Кравець В. О., Левчук О. А.</i> Особливості використання інформаційно-комунікативних технологій на уроках англійської мови	37
<i>Кравець Я. Ю., Комар О. С.</i> Особливості комунікативного підходу до навчання англійської мови у закладах базової середньої освіти	38
<i>Кравченко Т. В.</i> Міждисциплінарне інтегрування англійської мови як державної у формуванні громадянської ідентичності британської студентської молоді	39
<i>Крупка М. А.</i> Романс як формульна література (на прикладі роману Наталії Гурницької «Мелодія кави у тональності кардамону»)	42
<i>Луговець О. О., Петько Л. В.</i> Гамбургер та історія його походження	44
<i>Людвік В. А.</i> Фільми як компонент вивчення іноземної мови: особливості та ефективність	47
<i>Мельник В. І., Нестерук С. М.</i> Романістика Гізер Морріс крізь призму наративу пам'яті	50
<i>Мозгальова Н. Г., Новосадов Я. Г., Новосадова А. А.</i> Міжкультурний простір музичного мистецтва України кінця ХХ – початку ХХІ століть	52
<i>Мушировська Н. В.</i> Лінгвокультурний аспект перекладу фразеологізмів (на базі польської та української мов)	53
<i>Неродик А. С., Самборська І. М.</i> Національні особливості вербального та невербального спілкування англійців	56
<i>Няньчук Р. М., Діхтяренко С. Ю.</i> Профілактика професійного вигорання працівників	58
<i>Павелків К. М.</i> Концепт іншомовної міжкультурної комунікативної компетентності у сучасному науково-педагогічному дискурсі	60

Павлюк Г. С. Мовно-комунікативна діяльність вчителя початкових класів в умовах НУШ	62
Пасічник Я. Є., Левчук О. А. Мовні та позамовні чинники функціонування фразеологізмів із етнокультурним компонентом	64
Поважна М. С., Петько Л. В. Онлайн-ресурси як засіб організації самостійної роботи студентів-філологів молодших курсів з іншомовною лексикою	65
Полив'яна К. Ю., Загребнюк Ю. В. Features of non-standard English lessons for students of basic secondary education	67
Постоленко І. С. Формування мотивації вивчення англійської мови у здобувачів вищої освіти	68
Прокопчук Ю. В., Безкоровайна О. В. Використання інноваційних технологій у викладанні іноземної мови та зарубіжної літератури як засобу формування мовленнєвої активності учнів на заняттях з іноземної мови	71
Пучков А. С., Крижановська Т. І. Співацький розвиток особистості: структурний аналіз	72
Рагозіна В. В. До проблеми військово-патріотичного виховання учнівської молоді засобами мистецтва	74
Радченя Т. Ф., Безкоровайна О. В. Класифікація методів інтерактивного навчання на уроках англійської мови в НУШ	76
Сітайло К. Ю., Безлюдний О. І. Ways of improving secondary school students' phonetic skills	78
Смольнікова О. Г. Мовне портфоліо як ефективний засіб розвитку автономних якостей студента	80
Сьомак Я. В., Тхорук Р. Л. Роман Валерія Шевчука «На полі смиренному» як альтернативна історія	82
Терещенко Т. В. Врахування когнітивних процесів пам'яті студентів та складових компонентів мотивації при застосуванні цифрових навчальних медіа	84
Ткачук А. І., Безкоровайна О. В. Роль інтеркультурного діалогу у підвищенні ефективності міжкультурної комунікації	85
Топал О. В., Комар О. С. Особливості інтеграції лінгвокраїнознавчого аспекту до змісту предмета «англійська мова» в профільній середній школі	87
Fedorenko S. V. Multimodal resources for listening comprehension in English for specific purposes	89
Федорук А. О., Вовчук Н. І. Концептуальні відмінності у сприйнятті та ставленні до часу представників різних культур	90
Фурманець К. П., Крись О. П. Сучасний досвід розвитку патріотичних почуттів підлітків на уроках музичного мистецтва в ЗЗСО	92
Шульжук Н. В. Лінгвокультурологічний підхід до формування дискурсної компетенції студента-філолога	95
Яницька О. М. Багатомовність та міжкультурна освіта в університеті: місце для навчання та взаємодії	97

письмово або усно. При письмовому переказі виробляється звичка до правильного написання слів, а при усному – розвивається вміння розвивати думки та говорити.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Шагіахметова Е. С. Використання фільмів на уроках англійської мови.
URL: <https://gimn172.kiev.ua/Ельза/Шагіахметова%20Е.С.%20172.pdf>.
2. Extra Video sund Arbeitsblätter. URL: <https://frauyoung.weebly.com/extr-auf-deutsch.html>.

РОМАНІСТИКА ГІЗЕР МОРРІС КРІЗЬ ПРИЗМУ НАРАТИВУ ПАМ'ЯТІ

Мельник В. І.,

здобувач ступеня в/о «Магістр»

Нестерук С. М.,

*кандидатка філологічних наук, доцентка кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету.
(м. Рівне, Україна)*

Інформація про Голокост регулярно використовується в різних наукових джерелах, відтак потребує постійного оновлення та переосмислення, так як подіям властива риса втрачати актуальність і вплив на людську свідомість. Література дає нам можливість «повернення в минуле» через інверсію художнього часу, долучається до розширення кордонів пам'яті про Голокост. Здавна тема пам'яті актуалізується завдяки історико-культурному контексту. Впродовж кінця ХХ – початку ХХІ століть зростає інтерес до проблеми культурної пам'яті та колективної ідентичності кожного народу. Даний напрям досліджень у нашому столітті підсилений також деміфологізацією, деглорифікацією її провідних акторів.

Звертаючись до наративу пам'яті Голокосту, варто розглянути дефініцію терміну. У «Філософському енциклопедичному словнику» подається таке визначення поняття: «Пам'ять – у теорії пізнання одна із пізнавальних здатностей, яка полягає у мимовільному закріпленні, збереженні і відтворенні у свідомості суб'єкта здобутих у процесі пізнавальної діяльності відомостей про суб'єктивний і об'єктивний світи, результати їх творчої переробки, умов і способів відображення. Завдяки пам'яті суб'єкт спроможний примножувати свій минулий досвід, нагромаджувати знання й оперувати в уяві та мисленні образами – заміниками реальних об'єктів, поняттями та уявленнями. Виділяється індивідуальна пам'ять, в основі якої лежать механізми вищої нервової діяльності, головного мозку, і колективна пам'ять (соціальна), що виражається в проявах суспільно-історичного досвіду, суспільній свідомості, культурі і реалізується через спілкування... Альтернативою пам'яті є забування, забуття» [1, с. 463].

Австралійська письменниця Гізер Морріс чільне місце в своїй творчості присвятила висвітленню спогадів євреїв, котрі пережили ті страшні часи. Перш ніж стати письменницею, Гізер Морріс багато часу проводила, працюючи у відділі соціальної роботи в Медичному центрі Мельбурна. Під час роботи в Центрі вона познайомилась із багатьма цікавими людьми, історії з життя яких пізніше були сценарно оформлені. Саме основу таких історій склали відомі романи «Татуювальника з Аушвіцу» та «Подорож Цильки».

Домінантна риса романів письменниці: чоловіча («Татуювальник з Аушвіцу») і жіноча («Подорож Цильки») презентація подій Голокосту через спогади очевидців.

Однією із центральних ознак романного мислення є присутність наратора, оповідача, розповідача, який «веде» сюжетну оповідь та впливає на жанрову модифікацію роману. Завданням наратора виступає «одночасно членувати матерію тексту на самостійні смислотворчі фрагменти, а також максимально конденсувати загальне значення твору» [2, с. 15]. Нараторське світобачення у романі виявляється по-різному: через ракурс героя, ракурс автора, ракурс «дійсності», для яких характерна ієрархічна залежність. Важливим елементом стратегії тексту є «голосу Іншого, який знає, бачить, чує і розуміє значно більше, ніж читач, а також сприймається як витвір авторської настанови» [2, с. 15].

Авторка дає своїм респондентам повну свободу для розповіді, не толерує їх емоцій і почуттів щодо певних життєвих ситуацій, уважно і цілком слухає, дозволяє собі довіритись тій чи іншій особі.

Вона не осуджує моменти «колабораціонізму» (виступає в ролі друга для них) героїв заради спільної для них мети – вижити незважаючи ні на що.

Відтак роман «Татуювальник з Аушвіцу» є збіркою реальних свідчень про події Голокосту, в основі якого – інтерв'ю словацького єврея Лалі Соколова. Історія оповідача є його пережитим досвідом, спогадами з минулого життя. Головний герой – людина, яка не втратила надію на щасливе майбутнє й надихнула знайомих, кохану до опору. Табір не зламав його людських рис: доброти, чуйності, співпереживання долі ув'язнених. А також ще сильніше дав поштовх до життя «тут і зараз» та зміцнив його характер.

Татуювальник розповідає нам власну історію трепетного і світлого кохання до Гіти Фурман – дівчини, в якій стерся номер на руці (а Лалі викарбував його в своєму серці), – історію, яка стала для респондента сенсом життя й продовженням спогадів. Кохання стало порятунком для обох героїв.

Номери, що їх викарбував Лалі, є одним із найсильніших символів Голокосту і констатацією жорстокості режиму (вони фактично «стирали» старе життя людей, не залишаючи права на нове; люди забували свої імена, більшість з них втрачала будь-яку іскру надії, поринаючи в суцільну темряву, конвеєр рандомних подій і явищ). Протистояти цьому щоденному мороку вирішив татуювальник. Його свідомість в період перебування у таборі постійно підкидала йому все нові й нові спогади про щасливе минуле, зокрема тісний зв'язок з матір'ю, яка вчила ще малого Лалі, як потрібно поводитись з жінками; сімейні обіди. Ці хвилини внутрішнього спокою насичували його теплотою і родинним затишком, навіть у такому жахливому місці, як табір Аушвіцу.

Континуум пам'яті в романі «Татуювальник з Аушвіцу» суттєво відрізняється від наступного роману письменниці «Подорож Цильки», в якому спогади головної героїні доводять, що злочини не мають гендерного нашарування, це зовсім інша, подекуди жорстокіша реальність. «Як на мене, найгірше, що зробили після Другої світової війни, – це позбавили жінок, які вижили в ті страшні часи, власного голосу, визнання того, що з ними трапилося. Зі свого дослідження я зрозуміла: жінки, можливо, не говорили про те, що з ними трапилося, через почуття сорому. Те, що героїню мого другого роману Цильку згвалтували, не є її ганьбою. Зовсім ні. Пробачте, але це наш сором, бо ми не дали слово тим, про кого йдеться» [3] – говорить Гізер про позбавлення жінок права говорити, мати право на проговорювання цих проблем. Авторка у підтексті роману зазначає: ніякий злочин не може замовчуватися і ставати одним лише надбанням пам'яті, його болочим нервом.

На наш погляд, ніщо так не запам'ятовується людиною як власний негативний досвід, пережитий в минулому. Так, якщо стається сильна емоційна подія (в нашому випадку масове знищення людей за національною ознакою), ми автоматично починаємо запускати наші мисленнєві процеси в дію, аби знайти вихід із ситуації або ж прийняти її. Тексти Гізер Морріс акумулюють увагу на жахіттях, які пережили жінки/чоловіки, розвінчанні міфів довкола цих подій (нарратив, що німці ніколи б не згвалтували єврейську жінку), праві жінок/ чоловіків відкрито розповідати та не замовчувати насильство, викритті інших злочинів нацистської влади. Зв'язка спогадів головної героїні твору Цильки Кляйн була розкрита не для того, щоб ми пожаліли її, а насамперед для мотивування майбутніх поколінь не допустити помилок минулого, насолоджуватись повнотою життя в теперішньому моменті (кожен спогад є неповторним і унікальним, ми не можемо його пережити двічі), чи віднайти в собі силу говорити голосно і чути інших неупереджено (без компромісів з совістю). З цього приводу авторка додала: «Я рада, що можу розповісти історію Цильки. Мова про шістнадцятирічну єврейську дівчину. У неї не було того життєвого досвіду, який мав Лале Соколов, що допоміг би їй вижити в умовах Аушвіца й таборів Воркути. Але їй якось удалося вижити! Чи не про силу жінок ця історія?» [3]. Цилька – сильна представниця єврейських жінок, її віра та сила духу здатні здолати будь-які перешкоди на шляху, вона пам'ятає своє минуле і рухає своїм сьогоденням.

Таким чином, романи австралійської авторки можуть стати тим прихистком, місцем для зберігання хороших і поганих спогадів, їх боротьби одне з одним і зціленням великого болу часів Голокосту. Ми, українці, як ніхто інший, потребуємо знань та інформаційних «навичок» у подоланні вже набутих травм, негативного досвіду та пошуку власного шляху розвитку з залученням досвіду минулих поколінь. Єврейський народ знайшов у собі силу розповісти свою історію усьому світові, але, як відомо, народом рухають їхні герої, Лалі і Цильки. Герої романів Гізер Морріс є чудовим доказом тому, що пам'ять – невмируща, її рушійна сила здатна подолати усі кордони і створити міцний міст у майбутнє.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Шинкарук В. І. Філософський енциклопедичний словник Київ: Абрикос, 2002. 754 с.

2. Наративні стратегії у романних формах кінця XX – початку XXI століття [монографія]. Полтава: Видавництво «Сімон», 2018. 124 с.
3. Трегуб Г. Гізер Морріс: «Кожне наявне в нас право веде до рівної міри відповідальності, зокрема й перед співгромадянами». *Тиждень*. 4 жовтня. 2020. URL: <https://tyzhden.ua/hizer-morris-kozhne-naivne-v-nas-pravo-vede-do-rivnoi-miry-vidpovidalnosti-zokrema-j-pered-spivhromadianamy/> (дата звернення: 11.05.2023).

МІЖКУЛЬТУРНИЙ ПРОСТІР МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА УКРАЇНИ КІНЦЯ XX – ПОЧАТКУ XXI СТОЛІТЬ

Мозгальова Н. Г.,

*доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри музикознавства,
інструментальної підготовки та хореографії
Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського.
(м. Вінниця, Україна)*

Новосадов Я. Г.,

*викладач кафедри музикознавства,
інструментальної підготовки та хореографії
Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського.
(м. Вінниця, Україна)*

Новосадова А. А.,

*викладач кафедри музикознавства,
інструментальної підготовки та хореографії
Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського.
(м. Вінниця, Україна)*

Сучасне музичне мистецтво України є відображенням соціокультурного простору. А саме, мистецький світ транслює навколишню дійсність, саму людину та трансформаційні процеси суспільства, що відображаються у ній. Особистість композитора у цьому відіграє чималу роль. Адже, саме у його роботах відображаються художні об'єкти, реалізовані у мистецтві. Музична композиція є діалогічним результатом роботи композитора зі знаковою системою. Його авторські рішення виникають на межі діалогу культур. Композитори кінця XX–XXI століть створюють нову музичну мову. У їх творчості формується органічний сплав авторства та запитів часу, одночасного поєднання хронотипу бароко та сучасності, класицизму та неофольклорної традиції. Ці особливості відображається художніми смислами музичних творів, виразовими засобами.

Мета нашого дослідження – аналіз особливостей міжкультурного простору музичного мистецтва України кінця XX – початку XXI століть.

Методологія. Для досягнення поставленої мети нами був використаний аналітичний метод, історичний метод, що дозволив визначити характерні особливості музики кінця XX – початку XXI, жанрово-стильовий метод сприяв виявленню жанрово-стильових змін у композиторській творчості у визначений час.

Отримані результати. Музичне мистецтво є одним із головних засобів комунікації. Адже, це засіб спілкування, передачі думок, почуттів, емоцій, традицій. Знаки, символи, що утворюють музичний текст, передають культурний досвід з покоління до покоління, від народу до народу. Музичний твір передає дух часу, гострі питання суспільства, відображує соціокультурну ситуацію періоду, в який створюється композиція. Тож, ознайомившись з тією чи іншою композицією, поринаємо у історичний період, що зображує митець.

Дослідження музичної мови у контексті семіотики, музикознавства розглядали М. Бонфельд, О. Маркова, Т. Чередніченко та інші. О. Козаренко в своїй дисертації «Українська національна музична мова: генеза та сучасні тенденції розвитку» зазначає, що «національна музична мова не є поетичною метафорою, «річчю в собі», ноуменом (емпірично непізнаваною абсолютною реальністю), – вона є семіотичним об'єктом, феноменом музично-історичного процесу, що має здатність об'єктивізуватися у реальних знакових текстах, викладених індивідуальними авторськими мовленнєвими кодами – варіантами загальнонаціонального інваріанту мови» [3, с. 24].

Мислення українських композиторів кінця XX – початку XXI століть кристалізувалось на тлі поєднання світових тенденцій та національних лексем. Зокрема, О. Берегова зазначає наближеність

Наукове видання

**МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога ХХІ століття»**

12 травня 2023 р.

Комп'ютерний макет та верстка:
Л. М. Федорук

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Зам. № 258/1. Ум. друк. арк. 9.96. Наклад 100.

*Віддруковано у відділі
інформаційного та технічного забезпечення
Рівненського державного гуманітарного університету
33028, м. Рівне, вул. С. Бандери, 12*